

Arrest

nr. 287777 van 19 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2003.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 18 februari 2020. Op 18 mei 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 december 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn schrijven dat per mail tegen ontvangstbewijs naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 4 oktober 2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1997 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en een manifeste appreciatiefout.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte overging tot de beëindiging van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Ze was opgeroepen door de commissaris-generaal voor een persoonlijk onderhoud op 4 oktober 2022 maar ten gevolge van een administratieve fout binnen het opvangcentrum had ze de kennisgeving echter niet ontvangen en was ze niet op de hoogte van het geplande interview. In plaats van een nieuwe oproepingsbrief te sturen en haar de gelegenheid te bieden haar asielmotieven uiteen te zetten, besloot de commissaris-generaal op 20 december 2022 ten onrechte over te gaan tot de beëindiging van de behandeling van haar verzoek. Ze is van mening dat haar rechten van verdediging werden geschonden. Ze stelt dat haar minderjarige zus ook een verzoek om internationale bescherming had ingediend en dat de commissaris-generaal ook ten aanzien van haar een uitnodiging had gestuurd naar het opvangcentrum van Leopoldsborg met het oog op een persoonlijk onderhoud. Net zoals in het geval van de verzoekende partij, had het opvangcentrum ingevolge een administratieve fout deze oproeping ook niet ter kennis gebracht van haar zus maar voor haar zus heeft de commissaris-generaal wel een nieuwe uitnodiging voor haar persoonlijk onderhoud gestuurd. Ze vindt dit onbegrijpelijk. Volgens haar is er geen objectieve reden waarom de commissaris-generaal naar haar geen nieuwe oproepingsbrief verstuurt maar wel naar haar zus.

2.3. Wat betreft haar asielrelaas verwijst ze integraal naar de feitelijke uiteenzetting en middelen die door haar broer G.C.E.J. in zijn beroepschrift van 28 december 2022 werden ontwikkeld en maakt deze integraal tot de hare. Vervolgens citeert ze het verzoekschrift dat haar broer heeft ingediend bij de Raad tegen de beslissing van de commissaris-generaal inzake zijn verzoek om internationale bescherming. De broer van de verzoekende partij voert aan dat hij vreest vermoord te worden door criminelen die banden hebben met de lokale politie omdat hij en zijn familie geweigerd hadden om in te gaan op hun eisen om grote geldsommen aan afpersers te betalen. Hij herhaalt vervolgens zijn verklaringen die hij eerder aflegde bij de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij citeert tevens uit de notities van dit persoonlijk onderhoud.

Hij stelt dat hij het niet eens is met de gronden waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd om hem de vluchtelingenstatus te weigeren. Zo staat het volgens hem vast dat de commissaris-generaal de weigeringsbeslissing in hoofdzaak heeft genomen omdat het eerdere verzoek om internationale bescherming van zijn ouders reeds was afgewezen door de commissaris-generaal. Hij meent echter dat hij ter gelegenheid van zijn eigen verzoek om internationale bescherming nieuwe en overtuigende verklaringen heeft afgelegd dewelke wel degelijk een nieuw licht konden werpen op zijn verzoek om internationale bescherming en dat van zijn ouders. Hij is verder van mening dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een grondig onderzoek te voeren van de door hem afgelegde verklaringen. Deze bevatten immers wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat zijn feitenrelaas wel degelijk

waarheidsgetrouw is en dat een terugkeer naar Peru uitgesloten is. Hij wenst verder te volharden in zijn verklaringen aangaande het aanslepend probleem met een criminele bende en onderstreept dat hij wel degelijk eerlijk is geweest. Hij oppert verder dat de toelichting die hij gegeven heeft aangaande de bedreigingen en afpersingen die zijn familie sinds 2012 kent, wel degelijk aannemelijk is en niet *a priori* ongeloofwaardig zoals door de commissaris-generaal ten onrechte wordt aangenomen.

De broer van de verzoekende partij voert vervolgens aan dat de commissaris-generaal zijn relaas in vraag stelt omwille van het bestaan van tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn ouders. De door de commissaris-generaal geciteerde incoherenties en tegenstrijdigheden kunnen volgens hem echter niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in hun onderlinge verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij is ervan overtuigd dat zijn toelichting die hij gaf telkens hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de commissaris-generaal zich bedenkingen had gemaakt wel degelijk aannemelijk was en niet *a priori* ongeloofwaardig. Volgens hem heeft de commissaris-generaal ten onrechte geen rekening gehouden met het grote tijdsverloop tussen enerzijds de gebeurtenissen in Peru en zijn onderhoud op het Commissariaat-generaal anderzijds. Hij herhaalt dat de moeilijkheden die zijn familie heeft gekend in Peru begonnen zijn in 2012, zich situeren op diverse tijdstippen en in de ganse tussenperiode tot aan zijn vertrek uit Peru in november 2021. Hij betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de traumatische ervaringen die hij en zijn ouders hadden opgelopen naar aanleiding van de gebeurtenissen in Peru.

De broer van de verzoekende partij zet uiteen dat uit zijn persoonlijk onderhoud is gebleken dat hij en zijn ouders jarenlang gebukt gingen onder angst en stress. Deze traumatische ervaringen kunnen wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat hij in de maanden en jaren die daarop volgden de gebeurtenissen hebben trachten te verwerken. Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Hij meent dat zijn verklaringen die hij heeft afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en bij de commissaris-generaal die wel aannemelijk en coherent waren in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien niet waren overstijgen. Na het lezen van de bestreden beslissing realiseert hij zich dat hij voorafgaandelijk aan zijn onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven voor zichzelf best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten om op die manier een meer coherent en nog accurater relaas te geven. Hij stelt echter wel dat uit zijn persoonlijk onderhoud is gebleken dat hij wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden op zijn moeilijkheden als gevolg van een lang aanslepende afpersingszaak en de bedreigingen aan het adres van zijn gezin. Hij voert echter aan dat de diverse correcte, eensluidende en doorleefde antwoorden die hij tijdens zijn onderhoud wel wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas onterecht werden verzwegen in de weigeringsbeslissing. Hij vindt dat het niet opgaat om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop hij misschien een onaannemelijk of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop hij wel een overtuigend antwoord heeft gegeven. De commissaris-generaal toont volgens hem hierdoor geen blijk van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

De broer van de verzoekende partij brengt naar voor dat nadat hij had vastgesteld dat de politie niet bereid was om zijn klacht ernstig te nemen, hij alleszins in de oprechte overtuiging leefde dat een definitief vertrek uit Peru de enige optie was voor zijn veiligheid en dat hij er nooit meer zou kunnen terugkeren. Hij vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk voor hem nooit een daadwerkelijke bescherming kunnen garanderen. Hij stelt dat zijn belagers criminelen zijn en connecties hebben met de lokale politie. Dit alles maakt volgens hem dat zij boven de wet staan en *de facto* niet vervolgd worden. Dit is een bijkomende reden waarom zijn klacht niet ernstig behandeld is door de politie. Hij heeft zijn vertrouwen in de Peruviaanse politie en in het juridisch apparaat, die beiden doordrongen zijn van corruptie, verloren en zal daardoor steeds een permanent gevoel van onveiligheid hebben. Hij vreest dat hij bij terugkeer opnieuw het slachtoffer zal worden van geweld en bedreigingen en dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven. Hij stelt dat de commissaris-generaal veel te weinig rekening heeft gehouden met de dagelijkse realiteit ter plaatse in Peru. Hij meent dat in de gegeven omstandigheden zijn verklaringen zouden moeten volstaan om hem het voordeel van de twijfel te verlenen.

De broer van de verzoekende partij brengt naar voor dat zijn asielrelaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Bij een eventuele terugkeer naar zijn land vreest hij hoe dan ook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of

bestrafing. Hij heeft volgens hem op het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal op voldoende wijze aangetoond dat zijn leven in gevaar is in Peru.

2.4. De verzoekende partij vraagt de om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

3. Voorafgaand

3.1. De bestreden beslissing is geschraagd op en maakt toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :

1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft;”

4. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit een grondige lezing van het administratief dossier blijkt dat de oproepingsbrief van de verzoekende partij per drager aan de verzoekende partij is bekendgemaakt en blijkt tevens uit haar verklaringen dat zij hiervan kennis heeft genomen (zie *infra*). In deze oproepingsbrief stond te lezen dat zij op 4 oktober 2022 om 8u30 werd uitgenodigd voor haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Zij was hier echter niet aanwezig en uit het administratief blijkt dat de verzoekende partij geen geldige reden heeft gegeven voor haar afwezigheid binnen de 15 dagen na haar geplande persoonlijk onderhoud. De Raad stelt vast dat deze motieven op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

5.1. Overeenkomstig artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op het bepaalde in artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bedroeg de door de Koning bepaalde redelijke termijn om schriftelijk een geldige reden mee te delen voor de afwezigheid te dezen vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor. In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn schrijven dat per mail tegen ontvangstbewijs naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 4 oktober 2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.”

5.2. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming woonplaatskeuze heeft gedaan op het adres "c/o Leopoldsborg (Rode Kruis) Koningin Louisa-Marialaan 40 3970 Leopoldsborg" (Administratief Dossier, bijlage 26).

Uit het administratief dossier (stuk 5 'bijkomende informatie') blijkt dat de verzoekende partij per oproeping met ontvangstbewijs op voormelde door haar gekozen woonplaats werd opgeroepen voor het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal dat zou plaatsvinden op 4 oktober 2022.

5.3. De verzoekende partij voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg en op louter algemene, niet-gestaafde, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze te poneren dat zij omwille van een fout in het opvangcentrum de oproeping niet zou hebben ontvangen en aldus niet op de hoogte was van het geplande interview, ontkracht zij deze motieven immers niet. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij op 4 oktober 2022 via een medewerker van het opvangcentrum van Leopoldsborg een email stuurt naar het Commissariaat-generaal waar ze stelt dat:

"Ik, [G.C.P.], OV [...], had normaal een afspraak bij CGVS om 4/10/2022 om 8u30. Maar ik dacht dat het 5/10/2022 was. Dus ik ben niet gegaan op 4/10/2022. Hopelijk kan ik een nieuwe afspraak krijgen."

Uit deze woorden blijkt duidelijk dat de verzoekende partij wel degelijk op de hoogte was dat het persoonlijk onderhoud zou plaatsvinden op 4 oktober 2022 maar dat ze de mening was toegedaan dat het zou plaatsvinden op 5 oktober 2022. De verzoekende partij kan dus niet worden gevolgd waar ze stelt in het verzoekschrift dat ze de kennisgeving van het persoonlijk onderhoud niet had ontvangen en niet op de hoogte was van het geplande interview.

De verzoekende partij slaagt er met haar niet-gestaafde en ongefundeerde betoog niet in om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de verwerende partij in de bestreden beslissing en *in casu* ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

5.4. Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift opwerpt dat haar 'rechten van verdediging' geschonden zijn, moet worden opgemerkt dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming verloopt volgens een administratieve en niet volgens een jurisdictionele procedure, waardoor de door de verzoekende partij aangehaalde 'rechten van verdediging' in jurisdictionele procedures niet van toepassing zijn op het Commissariaat-generaal. De verzoekende partij laat verder ook na om in het verzoekschrift duidelijk te maken op welke wijze haar 'rechten van verdediging' zijn geschonden tijdens de procedure bij de Raad.

5.5. Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift verder citeert uit het verzoekschrift van haar broer is de Raad van oordeel dat deze elementen geen enkele afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen op grond waarvan de commissaris-generaal correct kon besluiten tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

5.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal op het Commissariaat-generaal. Zij was hier echter niet voor aanwezig. In dit opzicht kan ook een schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden volgehouden.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

mevr. M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS